

SPARTACUS TE „LÓCZY LAJOS” BARLANGKUTATÓCS
1974. ÉVI BESZÁMOLÓ JELENTÉSE.

Barlangtani Intézet
D - 1974 - 12.
Könyvtára

Az 1974-es év egyesületünk pénzávarai miatt megpróbáltatás éve volt, melynek átveszelese tagjaink részének utolsó fillérig való befektetésével volt csak lehetséges. Ez okozta, hogy a nyári bükkü tábor idejét és résztvevők számát csökkeníteni kellett és a kisebb költséggel járó pilisi hétvegi munkatúrák számát növelni.

Tagjaink ennek ellenére sem vették ki a kutatás iránti kedvüket, sőt fanatikusabbá váltak és a kollektív szellemiség megerősödött. Ehhez hozzájárult az is, hogy végül kutatási engedélyt kaptunk.

Most már úgy a gyakorlati munka, mint az elméleti oktatásosabb lett. A kutatás mellett a barlangokban való fúrások tökéletesebbé váltak a biztonságtechnika elsajátítására. A szakkönyvekből, a tanfolyamokon és a szakelőadásokon való tanulás értelmét talált a gyakorlati munka felhasználásában.

BÜKKI-TÁBOR. Az 1973. augusztusában megkezdett feltárást folytattuk a Dicső völgy IV. számú víznyelőjében. Cél: a víznyelőből nyíló feltételes barlangrendszerbe történő bejutás. Az ehhez vezető fúrót bontottuk, mely nedves és igen szűk volt. A víznyelés valószínűleg a III. sz. víznyelőben történik. A szűk fúrót átöröszve agyagban beágyazott kövek fejtesét igényelte. Nehéz munka volt, mert külső világítás nélkül csak dolgozni. A levegő sűrűsége miatt 4 óra után volt szükségem 56 munkatúrában csak 2 m-re tudunk eljutni 3 m³ agyagos dörmelék és 1,90 m³ kő kiemeléseivel a felüret és feltételes bejárat elvégzéséig.

HÉTVEGI-MUNKATÚRÁK. A Macskabarlang 7 m. széles bejárat sziklaköveit kellett fejteniünk, melyeket a barlang felszíni oldalfalánál töltésként használtunk fel, hogy a pilisszentkereszti szurdokból víz tömeg ne

folyják be a barlangba. Ez hosszú ideig tartó munka és most az 1975. évben a kézi szállítás helyett csillével oldhatjuk majd meg. Megfigyelésünk szerint mint idősekosan víznyelő eszékek idején nyel vizet, mely a barlang patakmedrének 9 m-es kuszodáján folyik el. A lejtős és erősen törmelékös folyosót sírlefektetés céljából kitisztítottuk. Könnyebben értük el a Lóczy terem (nevet nevéadónktól kapta) Ennek cseppközbetörsését vandálok pusztítják. A barlang bejáratá szintjének végpontjában agyagszifon látszik, melynek áttörése ez évi feladat lesz. (t. i. furókát) (kapunk.) A Lóczy teremről balra lépcsőzetesen letörésen lejutva a Csemavölgyi terembe jutunk (átadó kutacsoport vezetőjéről neveztük el tiszteletből) Ennek végpontjából kiinduló 2 kuszoda kutatása későbbi feladatunk. Az egyik kuszoda kutatása már az elmúlt év vége felé elkezdődött. Kutatónaplók szerint 1-1 hetvégi munkánkúra átlag 24-40 munkaóra 10-18 fővel, átlagkitermelés $1,5 \text{ m}^3$ agyagostörmelék, $1,8 \text{ m}^3$ kő. A kuszodaiban való előrehaladás kitartó munkát igényel, átlag 30-40 cm. A barlang átvelele óta most történt meg az első valósfelülvetés és feltérképezés. (Az átadó csoport állítólag elvesztette a barlang térképét) A barlang flórájának, faunájának vizsgálata folyamatban van. Ez évi feladatunk lesz az állandó hőmérséklet és légnyomásmérés.

EGYÉB: A kutatás mellett vállaltuk a barlang környékének természetvédelmi tájja való kialakítását, valamint a „Tavaszkunyhó” belső terének rekonstrukcióját.

LENGYEL JÓZSEF.

Spartacus
Dióspaty. 1/

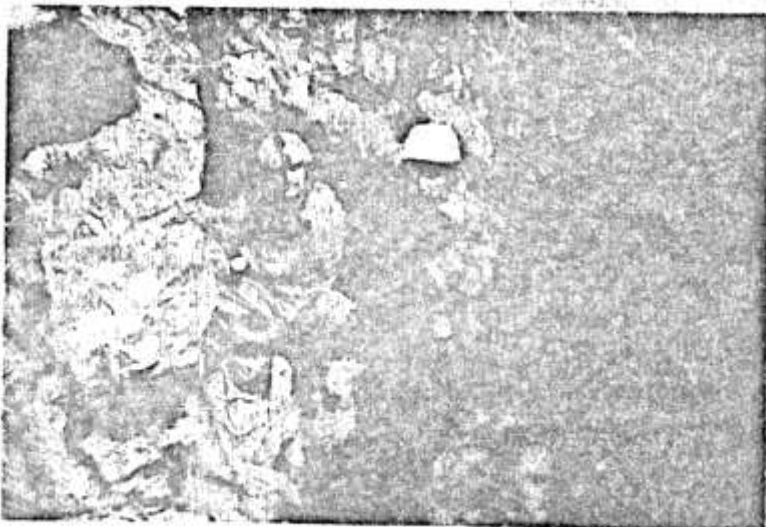

BARLANGKUTATÁS ÉS SZIKLAMÁSZÁS

Barlangtani Intézet
D-1974-17.
Könyvtára

ELSŐ ÖNÁLLÓ FELFEDEZÉS. A tavaszi tábor keretében bontottuk a Dióspataki 2.számú víznyelőt. Bontás közben erős huzatot kaptunk. É jó jellel haladtunk szűk és omladékos járaton átküzdve magunkat a 12 méter mélységű hegy gyomrába. Legnagyobb csodálkozásunkra a Dióspataki víznyelőrendszer medrét megtaláltuk e l s ő n e k valamennyi kutatócsoport közül. A víz által simára mosott sziklanyomban haladva ismerkedtünk barlangunkkal. Cseppköves rész sajnos még nincs, de a víz által mosott falak alakzatai mindent pótolnak. Befelé haladva felvetődött bennünk a kérdés, vajon meddig haladhatunk még bontás nélkül. Balkézfelé megtaláltuk az 1.számú víznyelőbe eső járatot, melyből érkező víz csobogását a jobb oldalt húzó járat üveges hangon vert vissza. A jobb oldali járat hamarosan beszűkült és a jól ismert agyagszifón előtt álltunk, ahonnan a továbbjutást bontással lehet elérni, illetve a 3. és 4. számú víznyelőből. Közben kőfülkére is bukkantunk, melyből kürtő vezet a felszínre. Kutató munkánk végpontjában a sziklafalba barlangász szokás szerint bevéstük neveink kezdőbetűit. A rendszer jelentősége mellett szól a már eddig megismert járatok nagysága, átlag 1,5 m szélesség és 5 m magasság, valamint az a tény, hogy a közelben lévő pénzpatak földalatti rendszerével egyesülve a déli Bükk lábánál lát napvilágot a benne folyó víz. Ez tehát hazánk egyik nagy barlanghálózata, ami még feltárásunkra vár. Célunk: a terület kutatásának egyértelmű jogi birtoklása a Spartacus TE részéről, valamint számunkra anyagi támogatás a Budapesttől való nagy távolság és jövedelemnélküliségünk miatt. Az a 3 kutató, aki minden szabad idejét feláldozza a barlangkutatásért, hadd említsük nevüket a fénykép mellett:

Kutas Rudolf
Móga János
Konkoly Ferenc
kutatók.

kőfalra oldalára vesett
neveink kezdőbetűi, hogy
ezt a felfedezést tőlünk
senki el nem veheti!

(A felvételeket Moga János
készítette)

SEGIT AZ ELKISZ SPARTACUS. Már az 1973. évi nyári kutatótáborunkban is segített. Az ELKISZ április 12-én éjjelkor érkezett hozzánk. Másnap reggel velünk együtt megnézték felfedezésünket. A ragyogó teljesítményükön elcsodálkoztak. Az Elkisz véleménye egyöntetű a miénkkel, hogy ezzel a nyelőszerrel érdemes foglalkozni. Ezután a két Spartacus együtt dolgozott. A Diósi völgyben több inaktív, felszíni teljesen behordott víznyelőket találtunk az eddig ismert 1,2,3,4-es víznyelőkön kívül. Ezek valószínűleg a Penzpataki és Diósi víznyelők rendszerében nyelhetnek nagyobb esőzések esetén, amikor a völgyben összegyűlt víz a nyelőig eljut. Több tábor is bizonyítja a rendszer földalatti folyási irányát ezen a részen. Vizsgáltuk a környéken lévő krasztos területeket annak érdekében, hogy a rendszerbe vezető fosszilis forrás vagy nyelő kürtöt találjon. Erre nagy reményünk van, mert első próbálkozásunkra több eltömődött kürtöt és bemocsást találtunk. Tavaszi táborunk kutatómunkája eredményes volt és további nagy lehetőségek állnak előttünk.

Az ELKISZ Spartacus és a SPARTACUS TE igazi barlangász barátságot kötött közös célunk megvalósítására

"SPARTACUS - BARLANGRENDSZER"

kialakítására.

Barang Robert

A két Spartacus a víznyelőnél.

A víznyelőben KONKOLY FERENC kutató (csak a sisakja látszik ki) az álló sorban: Császi Imre (Elkisz Spartacus) Moga János kutatók, Lengyel József kutatócsoport vezető, Kutas Rudolf kutatásvezető, Juhász József kutatócsoport vezető) és Császi Zoltán kutató (Elkisz Spartacus).

Nagy III.Laszlo felvetele.

